

Dil Sevgisiz Olsaydı

– kavlen · 29 Ağustos 2020

gönlüm de bir hüzün söndü bende ışıklar
içim de bir ürperti, her bir alev sır saklar
yine akşam kasvetlendi, her yanımı perdeler
yalnızlığım kendime, hüznüm gönlümü perdeler.

dil sevgisiz olsaydı ne söz taşırdı yürekten
ne de içeriden gelenleri, anlatırdı rahatlıkla
üşüyen bir kalp varsa, sor kendine yürekten
dil mesafeleri uzaklaştırır, yazılanları hatırla.

bir parmak dahi olsa hissettir mutlaka sevgini,
bize taş atana gül atarız, taşımıyoruz nefret ve kin,
gökyüzüne bakan güller duadan almış rengini.
gül medeniyetini diriltmeyi, öğütlüyor inandığımız din.
#kavlen